

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10.07.1974, sp. zn. 5 Co 276/74, ECLI:CZ:KSUL:1974:5.CO.276.1974.1

Číslo: 50/1975

Právní věta: Pro posouzení povinnosti pracovníka vrátit náborový příspěvek, byl-li jeho pracovní poměr předčasně rozvázán (např. i z toho důvodu, že podle lékařského posudku nemůže vykonávat dosavadní práce), je rozhodné, zda jsou dány důvody, pro něž pracovník není povinen náborový příspěvek vrátit, jak je stanoví právní předpis o náborových příspěvcích nebo pracovní smlouva v souladu s takovým předpisem. Není však rozhodné, zda byl pracovní poměr rozvázán dohodou nebo jiným způsobem skončení pracovního poměru.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 10.07.1974

Spisová značka: 5 Co 276/74

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Lékařská péče, Náborový příspěvek, Pracovní poměr, Skončení pracovního poměru, Sociální zabezpečení

Předpisy: 65/1965 Sb. § 243

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 50/1975 sb. rozh.

Pro posouzení povinnosti pracovníka vrátit náborový příspěvek, byl-li jeho pracovní poměr předčasně rozvázán (např. i z toho důvodu, že podle lékařského posudku nemůže vykonávat dosavadní práce), je rozhodné, zda jsou dány důvody, pro něž pracovník není povinen náborový příspěvek vrátit, jak je stanoví právní předpis o náborových příspěvcích nebo pracovní smlouva v souladu s takovým předpisem. Není však rozhodné, zda byl pracovní poměr rozvázán dohodou nebo jiným způsobem skončení pracovního poměru.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 10. 7. 1974, [5 Co 276/74](#))

Rozsudkem okresního soudu v Děčíně byli žalovaní uznáni povinnými zaplatit žalobci každý částku 3500,- Kčs s 3 % úroky od 15. 2. 1974, a to z důvodu vrácení náborového příspěvku. každému ze žalovaných byla pak uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení v částce 140,- Kčs. Rozhodnutí o povinnosti žalovaných vrátit žalující organizaci náborový příspěvek odůvodnil soud

prvního stupně zjištěním, že žalovaní nesplnili smluvně převzatou povinnost setrvat v pracovním poměru po dobu tří let, což byla podmínka výplaty příspěvku, přičemž u žádného ze žalovaných nejsou splněny podmínky a předpoklady, které by v souladu s obsahem pracovní smlouvy vylučovaly nebo omezovaly jejich povinnost vrátit náborový příspěvek.

V odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně se žalovaní bránili povinností vrátit celý náborový příspěvek s přihlédnutím k době, po kterou u žalující organizace fakticky pracovali, a s ohledem na okolnosti, za nichž došlo ke skončení jejich pracovního poměru.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobou proti M. P., jednomu ze dvou žalovaných, zamítl, a jinak rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. O nákladech odvolacího řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich

Z odůvodnění:

Pro posouzení uplatněného nároku je v této věci rozhodný zejména obsah pracovní smlouvy mezi účastníky a obsah výnosu ministerstva zemědělství a výživy o některých opatřeních na úseku hmotné zainteresovanosti ke stabilizaci pracovních sil v zemědělství z 31. 5. 1967 č. j. VII/3-250/67, uveřejněného ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy pod. č. 31 v částce 20/1967.

Mezi účastníky došlo 10. 5. 1971 k zavření řádného pracovního poměru se závazkem žalobce vyplatit každému ze žalovaných jednorázový příspěvek v částce 3500,- Kčs a se závazkem žalovaných pracovat u žalující organizace po dobu nejméně tří roků do 30. 4. 1974 s tím, že v případě předčasného skončení pracovního poměru (s výjimkou kvalifikovaných důvodů uvedených ve smlouvě s odkazem na shora uvedený výnos) žalovaní uvedený příspěvek vrátí. V obou případech výnosu, který se v případě nedodržení podmínek smlouvy vrací celý, nikoliv pouze jeho poměrná část.

V řízení bylo bezpečně prokázáno, že mezi žalobcem a žalovanými došlo ke skončení pracovního poměru dohodou ve smyslu ustanovení § 43 zák. práce, a to k 17. 2. 1973 u žalovaného M. P. a k 1. 3. 1973 u žalované B. P. Protože k takovému opatření došlo ještě před termínem uvedeným v pracovní smlouvě, jsou žalovaní povinni vyplacené příspěvky vrátit, pokud by ovšem nedošlo k nesplnění závazku z některého důvodů ve smlouvě uvedených, tedy pokud by nedošlo ke skončení pracovního poměru z důvodů uvedených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a, b) , c/ a d/ zák. práce nebo v ustanovení § 51 odst. 1 písm. b, c) a d/ zák.

Při posuzování projednávané věci dospěl soud prvního stupně k závěru, že nešlo u žádného ze žalovaných o některý z těchto důvodů, neboť pracovní poměr byl ukončen dohodou. Vcházel tedy zřejmě především ze způsobu skončení pracovního poměru, nikoliv z důvodů, jimž bylo skončení pracovního poměru odůvodňováno. V důsledku toho došlo pak k nesprávnému posouzení věci u žalovaného M. P.

Důvodem, jímž tento žalovaný odůvodňoval svůj požadavek ukončit pracovní poměr u žalující organizace, byla skutečnost, že pro nepříznivý zdravotní stav nemůže vykonávat dosavadní práci. To je patrné zejména z obsahu žádosti o rozvázání pracovního poměru z 5. 2. 1973, kterou žalovaný odůvodnil výhradně zdravotními důvody a doložil lékařským posudkem. Na straně žalovaného M. P. šlo tedy o nesplnění závazku odpracovat u žalobce ve smlouvě dohodnutou dobu, a to z kvalifikovaného důvodu právním předpisem i pracovní smlouvou předpokládaného, přičemž není rozhodné, zda mu byla nabídnuta jiná vhodná práce či zda měl nebo mohl být na takovou práci převeden, a že ke skončení pracovního poměru došlo formou dohody podle ustanovení § 43 zák. práce.

Žalovaný M. P. z těchto důvodů proto není povinen náborový příspěvek vracet a žalobu bylo nutno zamítnout. V tomto směru byl tedy napadený rozsudek změněn, když soud prvního stupně vycházel z jiných právních závěrů (§ 220 odst. 1 o. s. ř.).

Pokud jde o žalovanou B. P., je rozhodnutí soudu prvního stupně správné, neboť odpovídá zjištěnému stavu věci i právní úpravě. Tato žalovaná ukončila předčasně pracovní poměr z důvodů následování manžela, tedy z důvodu, který by ji sice opravňoval dát výpověď podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. e/ zák. práce, avšak nejde na její straně o žádný předpokládaný důvod, který by ji zprošťoval povinnosti vrátit celý náborový příspěvek. Ohledně této žalované byl proto rozsudek soudu prvního stupně potvrzen (-219 o. s. ř.), a to včetně výroku o nákladech řízení.

Výrok o nákladech odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 142 a § 224 o. s. ř.